

Vi forstaaer ikke, at det ærede Medlem i December har henvendt sig til Indenrigsministeren og i Januar Maaned har udtalt sig paa den Maade. Det forstaaer vi ikke. At det, Indenrigsministeren har udtalt, er fuldstændig korrekt, er klart, saa meget mere som Folketingsmand Hauge neppe var gaaet ud af Døren fra Indenrigsministeren, før denne ringede til mig og spurgte mig om min Stilling til denne Sag. Det er saa oplagt, som det overhovedet kan være. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Hauge er tilfreds med den Advokat, han havde i det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i Sommerens Løb. Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Hauge var tilfreds med den Maade, hvorpaa Sagen blev ført af denne, jeg har den Tillid til det ærede Medlem Hr. Hauge, at han selv meget bedre kunde have ført denne Kampagne, at han nemlig meget hurtigere vilde komme og sige: Ja, jeg har her været inde i noget, som ikke er rigtigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Jeg blev lidt for-
bavset, da jeg hørte det ærede Medlem Hr. Fraenkel saa kraftigt slaa fast, at det ikke et eneste Øjeblik kunde falde ham ind at udlevere en Mand, et Navn, af Hensyn til, at vedkommende muligt kunde skades i „Social-Demokraten“. Jeg mindes et andet Tilfælde, hvor en af mine Partifæller nægtede at udlevere en Mands Navn, men den Gang havde Tonen en anden Lyd end den, det ærede Medlem Hr. Fraenkel har anslaaet i Aften.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jønson har Ordet for en kort Bemærkning.

Jønson: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil gøre til det ærede Medlem Hr. Fraenkel. Det var ikke i nogen haanlig Tone, jeg fremsatte mit Spørgsmaal (*Fraenkel:* Det har jeg heller ikke sagt). Jeg fremsatte Spørgsmaalet saaledes: Hvorfra ved De det? Men naar jeg nu faar nærmere Svar i Morgen, skal jeg være tilfreds dermed. Jeg havde i Dag en personlig Samtale med ham og fik det Indtryk, at han havde fortrudt, hvad han havde sagt her fra Talerstolen, og det maatte ikke gentages.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Den højtærede Justitsminister søgte atter at komme bort fra Rigsdagstidende for 25. Januar, bort fra sine egne, for at bruge det justitsministerielle Yndlingsudtryk, klare og tydelige Ord. Den højtærede Justitsminister citerede nemlig ikke sig selv til Ende. Justitsministeren sagde ifølge Rigsdagstidenden for den 25. Januar: „Det ærede Medlem Hr. Hauge talte om, at der havde været Tale om at standse Undersøgelsen. Jeg maa overfor det ærede Medlem sige, at jeg kender det ikke;“. Derved bliver saa Justitsministeren staaende — og siger: Det var kun H. N. Andersens Bestræbelser. Det fremgaar jo slet ikke af Ordene. Men saa føjer han til, og det vil Ministeren ikke omtale: „Jeg ved kun een Bevægelse, der har været fremme, nemlig i Retning af at fremskynde Undersøgelsen, og den er jeg interesseret i.“ De Ord er ikke til at komme bort fra. Den højtærede Justitsminister er vist et meget godt Menneske, men han er værst mod sig selv. Saadan gaar det ofte den Slags ganske gode Mennesker. Han er værst mod sig selv. Han har nu staaet her paa Talerstolen og stemplet sine egne Udtalelser her i Tinget den 25. Januar som Usandhed. Jeg tror, de er Sandhed, og er de Sandhed, saa frikender de det ærede Medlem Hr. Hauge. Jeg overlader til andre at dømme om, hvad det er, den højtærede Justitsminister her i Aften har talt fra denne Talerstol.

Justitsministeren (Rytter): Det forekommer mig, at naar det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og jeg diskuterer fra denne Talerstol, kan vi kræve een Ting af hinanden, og det er at være loyale overfor hinanden. Det ærede Medlem sagde, at jeg læste op, hvad jeg havde sagt, men stoppede op paa et kriminelt Sted, og jeg sagde ikke noget om det eller det. Det ærede Medlem maa vide, at jeg overhovedet ikke har læst op, hvad jeg sagde. Jeg har kun læst op det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Hauge rettede til mig; og mine egne Udtalelser — udtalte jeg tydeligt og klart —, kunde misforstaaes, naar de stod isoleret, men de kunde aldeles ikke misforstaaes, naar de saas i Forhold til det Spørgsmaal, der var stillet mig. Derfor maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at jeg har aldeles ikke oplæst mine egne Udtalelser, jeg har aldeles ikke stoppet op paa en illoyal Maade, som det ærede Medlem sagde; jeg har læst det ærede Medlem Hr. Hagues Udtalelser op, og de er tydelige og klare, og hele Sagen ligger tydelig og klart